

brzopisnem zapisniku. 50 poslancev mora podpisati tak predlog, da se glasuje po imenih, a Čehov je 61. Glasovanje traje dobre pol ure. Na tak način se ne more priti do dnevne obravnave in seja za sejo se izpolni samole z praznim glasovanjem. Takrat, ko so Nemci na tak način zadrževali vsako razpravo, je bilo to vse v redu. Nobeden krščanski socijalec se temu ni upiral. In vendar Nemcem se ni zgodila takrat vsled jezikovnih naredeb nikaka krivica. Danes pa, ko Čehi iz same srditosti tako ravnaajo, ker so se njim vzele njihove pravice, danes pa zmerjajo Čeha ne le tako imenovani krščanski socijalci sami, temveč še vlačijo na galerijo zbornice divjo druhal, da grozi Čehom s populničnimi napadi, ako ne odjenjajo od obstrukcije. Proti temu grozenju in surovemu zmerjanju, da so se v večerajšnji in današnji seji branili Čehi ter napovedali, da se ne dajo strahovati od nikogar.

Naša »krščanska slovenska narodna zveza« je skušala te dni mir napraviti in zopet združiti nekdanjo desnico v državni zbornici. Čehi so bili pripravljeni, stopiti v razgovor z voditelji desničarskih strank. Vse stranke nekdanje državnozbornske večine, tudi nemški katoliki so želeli, naj se napravi mir s Čehi. Žal, da voditelj Poljakov: Javorski ni bil voljan, sklicati te skupne seje. To pa radi tega ne, ker so Čehi zahtevali sledeče: Jezikovni odsek naj se izvoli in naj se peča ne le z jezikovno postavo za češko in Moravsko, temveč za vse kronovine in dežele avstrijske. Ker pa Poljaki nočejo privoliti v to, da bi državni zbor napravil tako postavo, vsled ktere naj tudi Rusini v Galiciji zavživajo enakopravnost s Poljaki, so odklonili skupni posvet o pomirjenju Čehov. Znano je, da je lani sedajšnji ravnatelj avstro-ogerske banke, Bilinski, hotel predložiti državnemu zboru enak jezikovni zakon, kterege je 2 leti izdeloval; a lastni njegovi rojaki, Poljaki so mu to zabranili, ker ne privoščijo Rusinom v Galiciji enakopravnosti, kakor nam je nočejo dati naši sodeželani: Nemci. To je slovenska solidarnost ali skupnost, da se Bogu vsmili!

Velevažni shodi.

Politično zborovanje pri Veliki Nedelji. v deputacijskem kotu pri Veliki Nedelji, vaš poleg starodavnih stolpov nemškega viteškega reda vršilo se je v nedeljo dne 14. maja sijajno politično zborovanje, kakorsnega ormožki okraj že dolgo ni videl. Znamenit je bil ta shod, ker so slovenski državni in deželni poslanci od edino kompetentne strani dobili pri tej priliki sijajno zaupnico in so se v nič razkadile vse tiste laži, s katerimi so polnili nemški časopisi od 20.

milemu spominjanju, Vaši bratski ljubezni in Vaši pobožni molitvi Vaš prijatelj

Josip Juraj Strossmayer,
škof bosanski in sremski.

Djakovar, dne 3. travnja 1900.

Mera za želodec. Pivec pade s klopi in zaspi, ker se je preveč nasrkal vina. Ko se vzbudi, vpraša, koliko je dolžan. Krčmar zahteva za šest litrov šest dvajsetic. »To ni mogoče!« reče gost; »moj želodec drži samo pet litrov!« »To je prav«, odgovori mu krčmar, »zato vam je pa šel šesti liter v glavo!« Gost se nasmeje in plača.

Srečno odnesel. Zdravnik pride kakor navadno zvečer v bolnico ter vpraša strežnika: »Koliko jih je umrlo danes?« — »Pet jih je zaspalo v Bogu!« odgovori strežnik. — »Saj sem vendar šesterim bolnikom zapisal zdravila,« pravi zdravnik, »kaj je s šestim?« — »Ta ni hotel izpiti zdravila, ta še živi!« odreže se strežnik.

So li raki zdravi? Gospa: »Gospod doktor, so ti raki zdravi?«

Zdravnik: »Gotovo, milostiva gospa! Vsaj k meni še ni prišel nobeden po zdravila!«

aprila t. l. naprej svoje lačne predale in ker je tamošnje nemškutarstvo pokazalo najboljši in najtemeljitejši argument kulture južno štajarskih renegatov . . . s kamnom!

Na shod ni bilo nemških gospodov in tudi ne zastopnikov viteškega nemškega reda. Ko so se okoli 9. ure zvečer zborovalci, med njimi odlični gostje iz Središča in Ptuja, podali iz Velike Nedelje proti Ormožu, začelo je iz zatišja padati kamenje . . . Neznani zlikovci bežali so pred razjarjenim ljudstvom proti Veliki Nedelji . . .

Kamenje v Celji, kamenje v Laškem trgu in zdaj pri Veliki Nedelji . . . Nemška kultura na južnem Štajarju napreduje.

Pri shodu bilo je nad 400 udeležnikov. Govoril je najprej državni poslanec gospod Gregorec. Pojasnil je sedanji boj Čehov v parlamentu in osovito poudarjal, da časopisi nimajo vzroka trditi, da so slovenski poslanci napravili kakov dogovor ali sklep zoper češko obstrukcijo. Bratom Čehom se ne bodedo nikdar zamerili; oni so naši najzvestejši prijatelji. V avstrijski birokraciji in v nemških ministrih nemamo prijateljev; zato so poročila o slovenskem narodu na najvišjem mestu napačna; treba je za Jugoslovane posebnega ministra, ki bi zastopal želje južno-slovanskih poslancev. Poslanec potem obširno govori o jezikovnem načrtu, kterege je on predlagal, ter o razvilitju politične krize, ktera se bode morala Čehom ugodno razviti, ker takega naroda vsa Avstrija potlačiti ne more. Potem pa morajo priti tudi zahteve južnih Slovanov na razgovor. — Poslanec dr. Rosina govori obširno o vzrokih izstopa deželnih poslancev. Po njegovem mnenju bi se moral ta izstop že preje izvršiti in to je morebiti napaka, da se to ni zgodilo. Jeden sam sklep kot tisti glede Südmarke, Studentenheima, celjske gimnazije itd. bi zastopnikom kterege drugega naroda zadostoval, da njegovi zastopniki ne bi šli več v takovo zbornico. Mi pa smo potrpeživi in prenašali celo sramotenje našega jezika v zbornici samo zato, da bi vsaj vladi dokazali, kakove krivice se nam godijo. A deželni namestnik ni naš prijatelj. Nanj uplivaajo nauki grofa Stürkha, zagrizenega nasprotnika Slovencev. Deželni namestnik je obljubil v prvi seji, da hoče priti v dotiko z ljudstvom, a Slovencev v južnem Štajerju tekom dveh let še nikjer ni obiskal. Nemci in birokracija delajo na materijalno in duševno uničenje slovenskega naroda. V tacih razmerah trebalo je pokazati, da Slovenci nismo dalje voljni prenašati tega preziranja, in če bi se mislilo, da smo z vsem zadovoljni, da sme z nami delati, kakor se komu poljubi. Vspeh izstopa se je že pokazal; vlada je začela dregati zaradi Pesničke regulacije, ki bi gotovo zaspala, če bi samo nemška večina odločevala. Volilna reforma, kakor so si jo Nemci izmislili, postala je nemogoča in zopet so jo odložili. To so že zdatni uspehi. Ali prej ne gremo v zbornico, dokler se našim zahtevam ne ugodi in se ne izpremenijo druge razmere. Govornik obširno razlaga izdatke deželske za nemške meščanske šole (100.314 K), deželno realko v Gradcu (91.326 K), deželni gimnazij v Ptuj (45.922 K), za nemške telovadnice (22.434 kron) itd.

Da, naša deželna uprava niti za to ne skrbi, da se slovenski kovači nauče v deželi umetnega podkovanja ali pa slovenske babice svojega posla, ampak moramo jih pošiljati v Ljubljano. Dokler se te razmere ne izpremenijo, ne kaže drugo, nego držati se v vsem gesla: Proč od Gradca.

Gosp. dr. Jurtela razloži v temeljitem govoru zgodovino pesničke regulacije, ki bo kmalu praznovala stoletnico. Ni zasluga nemških poslancev ali nemških oskrbnikov, če je prišla stvar v tok, ampak zasluga slov. poslanca Robiča in tovarišev ter bivšega namestnika markija Bakema. Govornik je sam posestnik ob Pesnici, zato se tudi sam zanima za to zadevo in jo temeljito pozna; ali več se ob nemškem nasprotovanju ni

dalo doseči v kljub velikim naporom, še le vsled izstopa deželnih poslancev se je začela vlada gibati in upati je, da se bode začelo res regulirati, toda bati se je, da v kljub zdajšnjemu sklepu deželni odbor začne z regulacijo od zgoraj. Zato naj se deputacije le pošiljajo na vlado, naj se vlagajo pridno prošnje, a za to ni treba za hrptom slovenskih poslancev pomagati nemškim oskrbnikom pri njihovih nemškutarških spletkah, ker s tem najbolj škodujejo sebi in slovenskemu narodu.

Tudi ta izborni in temeljiti govor se je burno odobral.

Dva člana znane deputacije: Tomaž Korpar in Jožef Kovačič sta se na to oglašila k besedi. Oba povesta, da so nemški listi lagali v svojih poročilih. Slovenski kmetje so šli v Gradec, ker so mislili, da bode ta deputacija kaj pomagala in ker so premalo znali iz časopisov, kako ta zadeva stoji. Zoper slovenske poslance niso hoteli kazati nobenega nezaupanja. Oba izjavita, da sta bila in bodeda zvesta pristaša slovenske misli. Končno se oglasi k besedi znani šaljivec Visenjak, ki zahteva od državnega poslanca, naj on odpravi vse vojaške vaje in kontrolne zборе itd. Še te želje pa je moral ta Ornikov kandidat jecljaje iz nekega papirčka prečitati. Med občno veselostjo zapusti govorniški oder. Ljudje pa so si govorili, naj bi se kdaž tega moža povabili na shode, da bode skrbel za veselost in šalo. Nato so se med občnim navdušenjem enoglasno sklenole sledeče resolucije:

Na zborovanju političnega društva »Sloga« dne 13. maja 1900 zbrani zborovalci izrekajo: I. svojim državnim poslancem zaupanje s pristavkom, da njim naročajo, ako razmere to zahtevajo, prestopiti v najstrožjo opozicijo ali tudi obstrukcijo.

Bratom Čehom izrekajo se v njihovem boju za pravice češkega naroda najiskrenejšo simpatije.

II. Da želijo ločitev Slovenskega Štajarja v upravnem, šolskem in gospodarskem oziru od Gradca;

III. Da odobrujejo izstop deželnih poslancev iz dež. zbora, ker bi pri obstoječih razmerah bila vsaka nadaljna udeležba pri deželno-zborskih razpravah le zoper čast slovenskega naroda;

IV. Da žele, da se čim preje ustanovi nadsodišče v Ljubljani za slovenske pokrajine Štajarske in Koroške ter za Kranjsko.

S trikratnim živio na presv. cesarja in papeža, spominjaje se osobito v izbranih besedah devetdesetletnega vladarja na Petrovem prestolu, zaključil gosp. dr. Omulec kot predsednik »Sloge« zborovanje.

In zdaj je obča zadovoljnost in veselje zavladalo med zborovalci; le malokdo je odšel, večina je obsedela na prijaznem vrtu g. Goričana razgledovaje lepo okolico Velikonedeljsko. Ti nemški vitezi so pač vedeli, kam so imeli postaviti svojo trdnjavo. A danes se je zdelo, da so ti štirje mogočni stolpi delali podolgovate obraze, a celo bolj kisle obraze pa so delali grajski prebivalci, ko se je ob zvokih hardeške gasilske godbe iz 300 grl razlegal pod gradom urnebesni živio. V tem smo prišli do Mihovec. Kar naenkrat začne pri hramu gsp. Kandriča, ki je bil že v postelji, kamenje, kakor toča padati po Slovincih. Gsp. Petersič iz Ptuja dobil je rano na roko, g. Petovar iz Ivanjkovec kamen na nogo. V trenutku bili so gasilci hardečki čez plot, da bi zlikovce vjeli. Preiskala so se s pomočjo gospodarja v temni noči vsa poslopja, a capini odkurili so jo v šumo proti Veliki Nedelji . . .

Pojasnili k temu ne bomo pisali. Prepričani smo, da se bode posrečilo c. kr. žandarmeriji poiskati dotične capine, ki so izza plota v temni noči s kamenjem napadali Slovence. A kdo je stal tem capinom za hrptom?

To zborovanje dela vso čast ormožkemu političnemu društvu »Sloga« in hvalo treba izreči vsem, ki so skrbeli za izbornu uredbo

vseh priprav. Pohvaliti moramo tudi gasilce hardečke in trgoviške, sami čvrsti in lepi mladeniči in možje, ki so se skoro polnoštevilno udeležili ter delali red. K sklepu priporočamo Slovincem prav toplo gostilno gosp. Goričana, ki je dobro postregel vsem gostom.

Politični shod na Zavrču. (Konec). Dalje je govoril o ustanovitvi postaj za streljanje proti toči ter rekel, da so se take postaje napravile na deželne stroške v Mariboru, Slov. Bistrici in Radgoni in sicer v vinogradu pristnih nemških nacionalcev. Vsi slovenski poslanci z mirno in čisto vestjo pričakujemo Vašo sodbo. Vsak ima tukaj danes pravico izraziti svoje mnenje, da vemo ali se strinjate z našimi sklepi. Nepopisno navdušenje razlegalo se je daleč na okrog in klicalo se je v jednomer: Proč od Gradca. Živeli slov. poslanci! Čast Vam!

Predsednik dr. Brumen pozivlja navzoče, da jim je na prosto dano, se prijaviti k besedi. Temu pozivu se odzove kot prvi Janez Visenjak iz Slomov, prijatelj Ornikov ter ptujskih nemških kričačev. V svojem govoru napadal je okrajni zastop ptujski glede trsnega nasada, ter predbacival zastopu, da je slabo gospodaril. Omenjal je dalje, da ni res da Haložani, kateri so se zglasili, niso dobili dovolj trsja za nasade, in če ga res niso dobili, so to zakrivili občinski predstojniki. Omenil je, da je on dobil dovolj takega trsja, (nepopisen smeh) ker se je kot občinski predstojnik (klici: in prijatelj Ornikov) pravočasno zglasil. (Klici: Mi smo tudi nekaj dobili, pa kar smo dobili, bile so smeti...) Dalje je interpeliral državnega poslanca na to, da se odpravijo vojaške vaje, ker so nepotrebne (smeh), da se odpravijo kontrolni zbori (smeh, klici: neumnost), da se šolski obisk skrči na 13 let, (klici: on ja bere in ne govori, besedo odvzeti; dr. Brumen: gsp. Visenjak, jaz sem Vam dal besedo, da govorite prosto, pa ne, da berete iz lista; klici: to mu je Ornik napisal); Visenjak nadaljuje, — da se v šolah naj tudi več nemško uči (klici: Šentaj te Bog, kaj pa bom z nemškim, mi Haložani ne potrebujemo nemškega jezika), da se na vino napravi »col«; da se na luk (čebulo) napravi »col«. (Nepopisen smeh.) Zdaj sem pa fertig. (Klici: Srečno pot! in smeh).

Sedaj prevzame gsp. dr. Jurtela besedo, ter v jednatih besedah zavrne očitanje predgovornika glede trtnih nasadov okrajnega zastopa. Zakrivil ni okrajni zastop, da se trtnica ni obnesla, ampak zakrivila je dežela, ker je dala slabo trsje.

Visenjaku je vroče postalo in izginil je kot kafa.

Poslanec Žičkar je glede Visenjakeve interpelacije omenjal, da to kar on zahteva, ni nič novega, da je že poslanec Pfeifer v državnem zboru stavil glede carine na vino potrebne predloge.

Tudi glede šol ni Visenjak nič novega povedal. Samo se čudi, da on zahteva 13letne šole, dočim se večina poslancev poteguje za 12letno, oziroma 6letno šolo. Nesmisel pa je Visenjakov predlog glede nemškega jezika na slovenskih šolah. On zahteva skrčenje šolskega obiska, ob jednem pa razširjenje šolskih predmetov. Kar je gsp. Visenjak govoril o colnini na luk, to mu je nekaj novega, hoče pa se on tudi o tem vprašanju poučiti, in če ga bo smatral za umestnega in koristnega, stavi v zbornici potrebne predloge. S tem končam. Burno pritrjevanje.

Sedaj nastopi gsp. dr. Brumen, oddavši mesto predsednika svojemu namestniku g. dr. Horvatu, ter v jednatih besedah pošteno okrcal predgovornika Visenjaka ter ožigosa krivice, ki se nam gode pri sodnijah in oblastvih glede rabe slov. jezika. Na državnega poslanca Žičkarja stavlja je vprašanje glede njegovega stališča nasproti češkim obstrukcionistom.

Državni poslanec Žičkar mu na to odgovori, da bode kolikor je njemu znano,

slovenska katoliška narodna zveza, h koji on pripada, podpirala v vsakem oziru Čehe.

Sedaj nastopi kmet Korenjak Anton od Sv. Barbare v Haložah ter pravi, da smo sami krivi, če se pri uradovanju slovenski jezik ne spoštuje. Občinski predstojniki bi morali dopisovati oblastim slovensko, nemške rešitve zavračati in ti gospodje bi se že naučili slovenske prošnje v slovenskem jeziku reševati. Zatorej zahtevajmo vselej in povsod rabo slovenskega jezika.

Prebral je slednjič resolucijo, koja prinašamo med raznimi stvarmi.

Kmet Poharec prosil je državnega poslanca, da bi uplival na to, da se Haložkim kuharjem žganja dača zniža. Tudi drugi kmetje stavi so različne prošnje do gsp. državnega poslanca.

Nato je zaključil gospod predsednik to imenitno zborovanje. Klici: Živio! Živeli slovenski poslanci, hvala Vam za Vaš trud, prosimo le tako naprej. Mi Haložani stojimo trdno za vami, doneli so po gostilniških prostorih. — Nato se je pričela na prostornem vrtu prosta zabava.

Politični ogled.

Delegacije, ki sklepajo o skupnih potrebah Avstrijske in Ogerske, se vršijo letos v Budapešti. Pri sprejemu delegatov je govoril tudi cesar. Omenjal je, da Avstrija živi z vsemi sosednimi državami v dobrem razmerju, osobito tudi z Rusijo. Dobro razmerje z Rusijo je naglašal tudi minister zunanjih zadev grof Goluhovski. Avstrijski Slovani z zadovoljstvom poslušajo te izjave in si želijo, da bi Avstrija stopila z mogočno Rusijo kmalu še v tesnejšo zvezo. Le taka zveza bi mogla povzročiti, da ostanejo izdajalski vzdih avstrijskih Nemcev po pruski vladi na vse večne čase le vzdih vzdihajočega v puščavi.

Grof Stürgh, grajščak v Halbenraju pri Radgoni, je tudi med delegati. Pri vsprejemu delegatov ga je cesar nagovoril. O grofu Stürghu je znano, da je hud nasprotnik Slovencev, in da v štajarskem deželnem zboru uporablja vsako priliko za napade na Slovenstvo. Da pokaže svoje nasprotstvo do Slovencev, uporabil je tudi priliko, ko ga je cesar nagovoril. Rekel je cesarju, da naši deželni deželni poslanci niso imeli vzroka, da so izstopili. Pohvalil se je tudi, da štajarski deželni zbor sedaj, ko Slovencev ni v deželnem zboru, se posebno skrbi za Spodnji Štajar. Obe trditvi ste neresnični in slovenski narod ve, da je nemški grof govoril pred cesarjem neresnico. Ako bo slovenski delegat Vencajz v delegacijah govoril, naj se spomni mimgrede tudi halbenrajskega grofa ter mu pove, da če ni bolj poučen o političnem položaju svoje štajarske dežele, da naj pusti politiko ter se bavi zanaprej na svoji grajščini z mestnimi obedi, iskrima konji in lovskimi psi, kakor je to pogosto pri nemških grofih navada in edino opravilo.

Češki minister Rezek je hotel odstopiti, ker je ministerstvo Koerber predložilo za Češko in Moravsko Čehom neprijazen jeikovni zakon. Cesar pa Rezeka ni hotel odpušiti, ker spoštuje njegovo modrost in sposobnost.

Slovenski časnikarski shod bode letos na Dalmatinskem v Dobrovniku. Da bi bil v Zagrebu, hrvatska vlada ni pripustila. Boji se menda, da bi slovenski časnikarji v Zagrebu o vladi preveč lepega videli in slišali.

Prusko nasilje. Pruska vlada je zaprla poljsko zasebno višjo dekliško šolo, v kateri so se učenke pripravljale k državni skušnji za učiteljice. S tem je zabranjeno Poljakom imeti vzgojiteljice svojega rodu.

Na Francoskem so pri občinski volitvi za mesto Pariz zmagali nacionalci, ki katoliški veri niso nasprotni. Judovsko-liberalni krogi so vsled te zmage močno poparjeni.

V Belgiji sta razpuščeni obe zbornici in nove volitve so razpisane na 27. maja.

Vojna v Južni Afriki. General Roberts neprestano prodira proti Transvaalu. Sedaj je že prišel do mesta Kronstadt. Buri se mu nič več resno ne ustavljajo. Tudi angleški general Buller, ki je zavzel Ladysmith, se je zopet začel oglašati ter naznanja, da se tudi pomika naprej.

Dopisi.

Iz Vitanja. Odhod v.č. g. Žičkarja so porabili seveda tudi naši renegati, da so planili po njem kot lačni psi po kosti. 28. stev. zloglasnega celjskega lističa je prinesla nek skrpan dopis, o katerem se zamore po prvem vtisu samo reči, da je sila neumen in neroden. Da je primešane nekoliko zlobe, temu se ni čuditi, saj se neumnost in zlobnost le prerade družite. Posebne časti pa ne dela duševnim zmožnostim dopisnikov, kar bodo pametnejši mej našimi nasprotniki — vsaj na tihem — sami pripoznali.

Oglejmo si vsaj v glavnih potezah ta neprebavni duševni proizvod najnovejšega dopisnika in njegovih trabantov — nezrelih mladičev.

Samo nekaj pobožnih, starih ženic in jednega gluhonemega kmeta ste videli, da se je jokal za g. Žičkarjem. Ej, kako se osmešite! Cerkev nikdar ne obiskujete, to pot pa ste kar opazili gluhonemega, kateremu so besede gsp. Žičkarja ob slovesu segale tako globoko v srce, da se je začel jokati. Šmentani gluhonemi, ki vsakokrat v dopisih naših nemških »velikanov« igrajo tako ulogo! Sicer se pa potolažite! Kdor je bil priča ginljivega slovesa g. Žičkarja, kdor je videl, kako so prihajali trumoma po sv. meši in v zadnjih dnevih bivanja g. Žičkarja v Vitanji v župnišče, da bi mu še enkrat stisnili roko in se mu zahvalili za vse prejete dobrrote, ta se mora smejati Vaši lažljivosti in Vašemu obrekovanju.

Naše kmete imenujete napredne! Seveda radi bi videli, če bi hodili za Vami skoz drn in strn, Vam delali še sedaj tlako kot nekdanj, Vas mastili z žulji svojih rok in bili samo marijonete — orodje Vaših namenov. Ti časi so pa — hvala Bogu — minuli. Naš kmet odločno zavrača ta za njega nečastni primek, ker ima sam toliko možgan, da dela in nastopa po svoji pameti in se kaj malo zmeni za Vaše sebične nauke. Tiste peščice pa, ki je v Vašem taboru in ki srkajo pijančujoči po trgu iz Vašega evangelija ter z Vami pridno zabavljajo in rohnijo črez vse, doma pa puščajo vse v nemar in v rakovo pot, teh Vam ne zavidamo! Vredni ste pač drugi družih!

Do leta 1888 ste tedaj videli vse v rajskem miru! Umevno! Okoličanske občine so vse plesale, kot ste jim Vi godli, kmetje so pridno vozili les, se pri tem vedno huje pogrzelali v dolgove in v Vašo trdo neodvisnost, Vi ste samo ukazovali, kmečke pare pa so morale ubogati — tedaj je bil seveda za Vas raj. Potem pa je prišel g. Žičkar, pričel odpirati kmetom oči, jih postavil v gmotnem in gospodarskem obziru na lastne noge, odpravil silno pijančevanje, občine rešil vaših krempljev, skrbel za ljudsko prosveto in širjenje prave naobrazbe — ni čudež, da ste pričeli besneti, ker so Vam zbežale ovčice, katere ste do tedaj tako mirno in lahkodušno strigli. Hinc illae lacrimae! Če Vam je posojilnica tako na poti, in če je tak zavod samo sredstvo, da se tem lažje delajo dolgovi, ki vničujejo kmete, čemu ste pa imeli tedaj tak direndaj, ko ste pricapljali za g. Žičkarjem in snovali nemško posojilnico, ki je po mnogih težavah in silnih mejsebojnih rabukah začela poslovati in kmetom ravno tako rada posojuje kot našim zadolženim gospodom.

Mi pa vemo, da je slovenska posojilnica bila in je še za nas okoličane prav blagoslov, ker je premnogega rešila silnih pijavk, ki so